СЕРБСКЕ НАРОДНЕ НОВИНЕ.

Новине наше излазе сваке седмице двапутъ а С. Нар. Листъ по єданпутъ.

Год. VI.

Пренумерирати се може на свак. ц. к. Пошти съ полгод. ценомъ 5 фор. среб.

ЧИС. 48. ПЕШТА, Неделя 20. Юнія. 1843.

УНГАРІА.

ДРЖАВНЫЙ СОБОРЪ У ПОЖУНУ — У шестомъ државномъ (регниколарномъ) засѣданію совѣтовало се далѣ о томъ, коємъ ће се Надлежателству, сбогъ тога, што Посланике одъ своє стране на Соборъ послали нису, фишкална акція дати, и хоће ли се таковый поступакъ и Табли Магната сообштити. Заключено буде, да се нека Надлежателства за неко време одъ такове акціє освободе, а некима, да се доиста акція да. Што се сообштенія са Горньомъ Табломъ тиче, заключено є, да се таково само Нѣг. ц. к. Высочеству Палатину, као Предсѣдателю Државногъ Собора, а не целой Табли учини. — За овимъ є предузета тужба Туропольскогъ Грофа противъ избора Хорватскій Посланика, коимъ є поводомъ кралѣв. Персональ, као Предсѣдатель миролюбиво помиреніє препоручио, будући да садъ велика множина предмета, кои се у совѣтованѣ узети имаю, междуусобно повѣреніє и споразумвѣніє нуждно изискує. На ово почне єданъ Хорватскій Посланикъ латинскимъ єзыкомъ говорити, но одма се появи обште негодованіє, тако, да є словословъ говоръ свой прекинути морао, при свемъ томъ, што є крал. Персональ Чинове на миръ опоминяо и примѣтио, да законъ несуштествує, кои употребленіє латинскогъ єзыка забранює, и да су Чинови Хорватскомъ Посланику латинско говоренѣ и у првомъ засѣданію дозволили. Истомъ словослову, коегъ є говоръ прекинутъ, говорено є, да є онъ у циркуларнимъ засѣданіяма мађарскимъ єзыкомъ говоріо, да се дакле са незнанѣмъ истогъ єзыка извинявати неможе. Кадъ є Хорватскій Посланикъ повторително говорити почео, дигне се на ново дуготраюћій немиръ, кои єдва одъ єдногъ Вармеђскогъ Посланика утишанъ буде. Овай є учиніо Хорватскогъ Посланика внимателногъ на то, да бы онъ желю помиренія найлакше сотимъ засведочио быо, кадъ бы мађарски говоріо, ммоліо га є, да Чинове съ онимъ єзыкомъ поштеди, кои се више у засѣданіяма трпити неможе, и позвао є Чинове, да Хорватскогъ Посланика, кои є веѣъ говорити почео, латинскимъ єзыкомъ продужити пусте, будући ће и онако истый предметъ доцніє у совѣтованѣ узетъ быти. Хорватскій се Посланикъ изясніо, да є онъ у циркуларнимъ засѣданіяма сбогъ тога мађарски говоріо, будући да тамошня совѣтованя дипломатическій значай немаю, моліо є за мирно преслушаніє и позывао се на употребленіє толикій столѣтія, на своє упутствіє, на муниципална права оны, кои су га послали, на право законодавства сдружены држава. Вармеђскій єданъ Посланикъ учини предложеніє, да се заключи, на латинске говоре Хорватскій Посланика у будуће невнимати, ньи у Дневникъ неувовити и неаутентицирати. Другій є єданъ желіо, да се заключи одъ истогъ дана у будуће при Табли Чинова само мађарске говоре дозволявати. Ова су предложенія многи други словослови подкреплявали. Нѣг. Высокопревоз. кралѣв. Персональ напоминяо є, да се Хорватскомъ Посланику, кои се на дато му упутствіє позыва, слобода говора укратити неможе, докъ се тога ради штогодь опредѣлено закономъ неустанови; изражавао є далѣ надежду, да ће они, кои су му таково упутствіє дали, извѣстивши се о обштой желби, дато упутствіє преиначити, и моліо є тога ради Чинове повторително, да бы они одъ заключенія своги, коє се ни на што друго, него на преиначенѣ упутствія Хорватскій Посланика неклони, одустали. Да бы се тако сва ова опасна и неприлична средства избегла, предложио є онъ Хорватске Посланике позвати, да бы се они постарали што пре себи друго упутствіє прибавити, а међутимъ, да се съ ньима съ благостію и штеденѣмъ поступа. Одъ многій страна буде предложено, да се маня часть по правичности веѣой покорити има, и съ друге є стране опетъ и посредствованѣ предлагано. Кралѣвскій Персональ на ново предложи, да є законодателно тело у Унгаріи єдно, хотя се у две собе совѣтує, да дакле Табла Чинова сама собомъ никоимъ начиномъ законъ установити неможе. При свемъ томъ веѣина остане при своимъ предложенію, и Нѣг. Высокопревозходителство, повторивши іоштъ єданпутъ све основе, коє є на поєдине говоре веѣъ навео быо, изрекне заключеніє, *да є одъ истогъ дана при совѣтованьма Табле Чинова само мађарскій говоръ дозволѣнъ*, додаваюћи заключително и то, да онъ основе, на коима се таково заключеніє оснива, недели, и да само принужденъ веѣини уступа. — Засѣданіє буде после тры сата заключено. —

Рума. — Данъ 6-тый мес. Юнія быо є намъ свѣталъ и торжественъ. — Црковь Всѣхъ Святыхъ торжественно память Святителя свои прославити намѣраваюћи, Христовомъ одушевлѣна любвомъ, кромѣ Священства мѣстногъ, позвала є такоће сосѣдно, како монашескогъ, тако и мірскогъ реда, свя-

щенство. — На Божественной Літургіи дѣйствовао є Г. Намѣстникъ монастыра Язка Георгій Христичь, съ два мірска священика, єднымъ изъ Н.Сада, чина и званія своєгъ достойнѣйшимъ Г. Парохомъ Іоанн. Марковиѣемъ; другимъ изъ Радинаца Малы Адміністраторомъ Г. Петромъ Філипповиѣемъ, и съ два Діакона, єднимъ монашескогъ, другимъ мірскогъ реда, соборно. — Общество румско, подобногъ до данасъ торжества у мѣсту своємъ неимаюћи, коє велелѣпіємъ Богослуженія соборногъ тронуто, коє поучителнымъ словомъ, коє є предпохвалѣный Г. Парохъ Нов.-Садскій, као умолѣнный гостъ и пріятель обштелюблѣногъ Єрея нашегъ и Адміністратора Г. Ѳеодора Міхайловиѣа, са отличнымъ, и природи нѣговой свойственымъ и убѣдителнымъ краснорѣчіємъ говоріо, побуждено, дотле олтару новодвизаюћегъ се храма (у коємъ є обѣдъ држанъ) прилагати не преста, докле прибытакъ преко петь стотина В. В. умноженъ увидили нису. — Богъ имъ дарке ньове сторично приплодіо, и како временогъ напредка и среће, тако вѣчне мзде и славе, у дубокой живота старости, сподобіо!!! Я.

ЧЕССКА.

О Дуови є туча 30 места на чесско-саксонской граници страшно потукла, о коіой несреѣи садъ слѣдуюће вѣсти стижу. Многи домови у местама Маркерсдорфу и Камницу изгледаю, као да ій є непріятельска сила разорила. На многима ће попрака на неколико стотина фор. ср. изнети. — Найвеѣа туча, коя є око Доберна и Камница, гди є найвише пало, наѣена, была є као песница велика. Туче, као кокожія яя, много є была. Четыръ дана после туче наѣено є по рупама неразтоплѣне туче у величини голубіи яя. Наѣено є зецова, коима є туча леѣа и ноге изпребіяла, исто тако потучены гусака, патака и кокошію, коя се живинчадъ доста брзо подъ кровъ склонила нису. Найвеѣа туча, коя є око Бензена пала, была є као кокошія яя велика, више ћошкаста, него округла. Сви су польски усеви, онимъ краємъ, коимъ є туча заватила, у коренъ потучени. Зымска пшеница, коя є у найболѣмъ цвету стояла, тако є поваляна, као да є површена. Люди су, да бы іоштъ штогодь одъ усева на ползу обратити могли, гди є годь могуће, пшеницу са косама и срповима марве ради покосити трудили се. У предѣлу око Доберна ово ніє могуће, єрбо є све као у землю сабієно. Летня є пшеница одъ блата, коя є за кишомъ по веѣой части слѣдовала, готово сасвимъ покривена, и на многимъ се поляма разликовати неможе, шта є на ньима посеяно было. Куделя и кромпиръ на много места є сасвимъ са земльомъ заєдно одъ воде однешена.

СЕРБІЯ.

Маѣарске Новине „Вилагъ" слово, коимъ є Князъ Народню Скупштину поздравіо, сообштаваю, као што слѣдує: Любезный народе! Одкако ме є Божія промысль и воля на княжескій престоль Србскогъ народа, когъ у Вама, као опуномоћенимъ и достойнимъ Представницима истогъ народа околъ мене собраногъ видимъ, поставила, и државно правленіє мени воверила, свагда є найвеће моє попеченіє тамо управлѣно было, да помоћу Совѣта и другій Старешина народъ у таково благостояніє поставимъ, каково истый по отличнимъ своимъ свойствама и после толикій жертва заслужує. Овомъ желъомъ одушевлѣнъ и таковимъ намѣреніємъ воћенъ, да бы се о народнимъ недостатцыма лично извѣстіо, посѣтіо самь Васъ и народъ недавно; и на неизречену мою радость и задовольство свуда самь ону народню волю примѣтіо, коя се съ моіомъ собственномъ совершено слаже, и у призрѣнію на будућность съ найбольимъ самь изгледомъ себи ласкао, тако, да ми ништа друго ніє, него на предузетомъ веѣъ, Србскогъ народа благостоянію, чести и слави водеѣемъ, путу напредъ ступати. Поредъ тако повольногъ одушевленія ништа ми ніє тако на срдцу лежало, као да се непріятна она неспоразумнѣнія, коя су се измеѣу Порте, као владаюћегъ Господара, и Руссіє, као Покровителнице, у призрѣнію на ньова меѣуусобна права появила, и коя су изпуненѣ єдне и друге наше желѣ отежчавала, изравнаю и рѣше. Ова су истина веѣъ рѣшена, али су за рѣшеніємъ истимъ такова слѣдства слѣдовала, и са таковимъ су жертвама скопчана, да га я никоимъ начиномъ ни са помоћу Совѣта нисамь могао изпунити; слѣдователно се неотложима нужда родила, да Васъ, любезна браћо! у име целогъ народа сазовемъ, да бы тако посовѣтовавши се скупа онако дѣлати потрудили се, како бы исто дѣланѣ у призрѣнію на наше отечество найпробытачніє и найполезніє было. Предметъ є одъ велике важности. Треба сырѣчъ наше спрама Порте, као нашегъ Господарствуюћегъ Двора, и спрама Руссіє, као Покровителствуюће Силе, дужности, и напоследку народа нашегъ уємчана основна права, за кои неповредимость бринути се морамо, у призрѣніє узети. Све ово у согласіє довести найславніи є задатакъ садашнѣгъ Вашегъ дѣланя. Совѣтъ ће Васъ одма о свему обстоятелно извѣстити. Све внимателно послушайте, све зрело проразсудите, па се онда посовѣтуйте. Знайте, да, што є тежій овай зададакъ, сотимъ ће дичніє быти нѣгово среѣно рѣшеніє. У томъ призрѣнію нека Вамъ за управленіє служе Ваше спрамъ отечества и нѣговогъ благополучія свете дужности. Ако при томъ послованю права и слободе Србскогъ народа неповреѣена сачували, а притомъ дужность и нуждно призрѣніє спрама тицаюћій се Дворова изъ очію изгубили небудете; онда увѣрени будите, да ћете несамо права отечества укрепити, него ћете и србско име предъ светомъ у чести оддржати.

Бечке немачке Новине изъ Београда слѣдуюће являю: Вучићъ и Петроніевићъ при одлазку своємъ у Крагуевацъ, понели су несамо своє оружіє, него и шестъ топова. Съ ньима є отишло и 1500 Србаля.

Изъ Баната. — Чуйте да самь у Београду быо съ моимъ Перомъ, съ Перомъ, да му Сербію милу учинимъ. Што ми є срдце желило видити, видіо самь кромѣ Княза, кога самь и пре познавао, Вучића, Петроніевића, Проту Ненадовића, Попа Луку, Маіора Новака, Ресавца, Капетана Іовицу, Илію Гарашанина, Симића, ово су ми знаменитіи были, видю самь све Началнике, Митрополита, два Владике, два Архимандрита, и отъ прилике 2.000 Представника сербскій, све то люди красни, свако съ два пиштоля и єднимъ ханџаромъ, осимъ Петроніевића, Попова и Симића, оружано, и свако ти то на коню дошло, коньи

имъ по Топчидеру пасу, а они се по полю налазу безъ сваке журбе, безъ свакога мутеня, договараня, као да ништа немаю о чему бы имъ се или бринути, или договарати требало, нема, вике, нема немира, а ньи 125.000 оружаны тако има, да ни єдному ни оружія, ни барута, ни олова нетреба, єрбо се свако за себе већъ постарало и снабдѣло, (Вучићъ рече ми: Юнаку, опити се, то є найвеће безчестіє!) нити се ту ради, да онай Князъ остане, и да се Министри обдржу, него да Руссъ сва своя желанія, коя є Порта, одъ свію европейскій Сила оставлѣна са сузама подписати морала, не получи съ єдне, а съ друге стране да се и Руссія не compromittira, па садъ є тако, да се ови тако рѣчи прости, али врстни Срби, кои су ту сложни, да сложніи быти немогу, а повѣреніє у Министрима безграничено, любовь Князу безъ сравненія имаю, и съ Ващенкомъ и са Ливеномъ лако се разговараю, но и заборавити се нећею, да и Руссіи много дужни єсу. Да си ми овде Ты, па и тай, што ти преко рамена твога, именемъ Пая, у ово писмо вири, па да Вамъ преповедамъ, и да Вамъ изпреповедамъ, а овако ћу Вамъ само гдишто споменути. Како знате: Князъ се изясніо, да є готовъ волю Царева изпунити, Вучићъ и Петроніевићъ да су готови сваку жертву учинити, на то Ващенко обрадованъ похвали ихъ, и запыта кадъ ће то быти, они кажу ома, докле само Сенату яву. — Сенатъ извѣщенъ, отговори, да Скупштини явити мора, єрбо се бои злы слѣдствія, изиђу дакле србска Господа на Топчидеръ, и ту на маломъ постаменту каменитомъ Князъ у униформи поздрави Скупштину подъ ведримъ небомъ башъ овима речма: Добро ютро Браћо! — они: Богъ добро дао Господару. — Князъ: како сте Браћо! єсте ли здрави, и на миру путовали? — они: фала Богу Господару! здрависмо и на миру. — Князъ: како сте кодъ куће оставили, єсу ли сви здрави? — они: фала Богу, Господару! сви су здрави и на миру, и поздравили те Господару и старо и младо, мало и велико, и желе да те Богъ живи Господару! Хурра! а шепице лету по воздуху, да се све око тебе црвени, и мысліо бы, да си у Паризу а не на Топчидеру; проче прочита имъ се хисторія промѣненія догодившихъ се отъ времена Милошева до данашнѣга даша, єдва се єдань пунктъ прочита, већъ є и опровергнутъ быо, и то мудро, пристойно и паметно, да се чудимъ. — Милошъ да є быо ту, не бы ни коракa више Княжества ради учиніо, зашто све є то готово за свога Княза изгинути, и нико не бы Милоша и нѣгову породицу примити готовъ быо; казаше Сенату, да є онъфаліо, што є Михаила ньима за Княза безъ Скупштине избрао, али веляше, кадъ насъ є Богъ нѣга опростіо, хайде за сада да се манемо о тому говорити, но у напредакъ ништа важнога, а никакове промене безъ насъ да не чините. Князу резигнирати недаду, бирати више нећею, єрбо су они Княза своєволно избрали, и муромъ помазанъ є, Попечительи су имъ найврстніи у земльи люди, безъ ньи ни єданъ часъ быти немогу, премда ихъ є Вучићъ моліио да му дозволу, говорећи: Браћо! та што се бойте, нећеду насъ тамо быти, нећеду безчестити насъ, него хоћеду да се уверу, да мы васъ наговорили и натерали нисмо на изборъ, а два слаба дрва, кадъ се изъ велике шуме изваду, неће се ни познати. Отишла є по поллдне Депутація Лієвену до 140 людій, и Лієвенъ, отступіо и трактирао овако, ако Скупштина пристане, да Вучићъ и Петроніевићъ изиђеду у Крагуєвацъ, гди су іоштъ силніи, Князъ ће изићи можда на 2 штаціє, или ће заостати у Београду, а неће дѣйствовати, пакъ ће се тако Руссіи задовольно учинити, и онда ће се Александеръ изабрати, или болѣ рѣчи потврдити. Дође вѣсть сигурна изъ Земуна 21-тогъ мени послата, да Князъ отлази у монастыръ Раковицу 1½ сата далеко отъ Топчидера, Вучићъ и Петроніевићъ не у Цариградъ, него само у Крагуєвацъ отлазу, а непишу али знамъ да ће Книћанинъ на Топчидеръ сада доћи. Поставлѣнъ є као Намѣстникъ Тенка, Лаза Теодоровићъ, Ресавацъ, докъ се изборъ учини. Баронъ Лієвенъ изишао у Топчидеръ, похваліо Србе, што су Цару нѣговому волю изпунили, и казао имъ, да быратн могу кога хоћеду, они су викали: да живи Покровитель, али Княза быратн нећеду зашто имаю, онъ є на то ньи похваліо и казао, да є врло лепо, што су тако сложни и своему Князу вѣрни, на то є Симићъ дао слово, и казао є, да ће на Видовъ данъ 27-огъ быти изборъ, и онда ће се видити, ко є вѣра, ко ли є невѣра. Инди Александеръ є зацело потврѣеный Князъ, и кои є данъ Сербія пала, тай ће се и доћи.

Писмо єдно изъ Београда одъ 14. по наш. између прочегъ слѣдуюће содержава: Дѣло се наше као совершено сматрати може. Сутра ће быти Видовъ данъ, но неће намъ требати гледати, тко є вера, тко ли є невера: єръ то смо већъ видили. ГГ. Вучићъ и Петроніевићъ здраво су у Крагуєвацъ приспели, Князъ є у мон. Раковици здравъ. Новододани депутати народни, до две стотине, юче су скоро сви издолазили, и сутра ће дакле быти изборъ, а прекосутра одлази Баронъ Лієвенъ за Петроградъ. Шесторица ньи одъ бегунаца Србскій са некимъ Стояномъ Іоанновићемъ, кои се у Бечу возпитавао, прешли су были крадомъ овамо; но уваћени су у Тополи у виногради княжескій одъ троице само. Садъ су у Крагуєвцу у затвору и подъ испитомъ.

Пешта, 19-тогъ Юн. Овогъ часа изъ Београда пріимлѣне сигурне вѣсти потврждаваю, да су желѣ и надежде србске изпунѣне, да є Александеръ Карађорђевићъ одъ званично и законно скуплѣногъ на Топчидеру народа єдинодушно и съ неописанымъ одушевленіемъ за Княза Сербіє наново проглашенъ. О славномъ овомъ и многоважномъ сбытію обширніє говорићемо у идућемъ Числу Листова нашій. Учред.

БОСНА.

Съ Босанске границе. Іоштъ године 1840-те родило се несогласіє између Бискупа Босанскогъ Баришића и фратра тамошньій. Слѣдствомъ истогъ несогласія обтужи Біскупъ Баришићъ Провинціяла тамошнѣгъ кодъ Пропаганде у Риму, и овай буде принужденъ са іоштъ двоицомъ на позываніє одъ стране Пропаганде у Римъ отићи. Међутимъ се ови у Риму тако бранити стану, да и самъ Біскупъ у Римъ позванъ буде, и процессъ, кои се тамо тога ради водити почне, изгуби. Про-

винціялъ се по овомъ натрагъ у Босну врати, а Біскупъ Баришићъ и далѣ у Риму задржанъ буде. Овай садъ и далѣ процессъ продужи, и заиште другогъ Біскупа, кои да се у Босну пошлѣ, да самъ ствар изпита. Одъ Римске Столице буде на тай конецъ опредѣленъ Іосифъ Молаіони, Біскупъ Никополитанскій у Бугарской; но и овай Баришића за кривогъ нађе и направи кандидацію, и пошалѣ у Римъ на Пропаганду, да се другій Біскупъ за Босну опредѣли. У кандидацію буде ставлѣнъ на треће место нѣговъ Викаръ одъ миссіе Влашко-Богданске, некій Поотенъ, родомъ немацъ изъ колоніе, кои е съ ньимъ у Босну дошао био. Фратри одма противъ такове кандидаціе протестираю, говорећи, да Поотенъ, као човекъ, кои нити языка, нити обычае народне познае, ни на треће место у кандидацію доћи неможе. То овога разсерди, и онъ видећи, да га фратри посве за Бискупа нећеду, оставши у Босной по одлазку Бискупа Молаіони, узаври противъ своій противника, и промене сасвимъ правацъ у смотренію поступаня у дѣлу са Баришићемъ. Опише фратре као противнике црквены наредба, и именно ньи 6 као найпоглавитіе узроке целогъ немира предложи, говорећи, да докъ е ньи у Босной миру се никако надати ніе. Префектъ Пропаганде, нѣговъ заштитникъ, одобри све, што онъ захтева, и тако се ньи шесторица у Римъ позову. На добывеный оваковый гласъ кое исти люди, кое ньова родбина узбуни се, и тужба чакъ до Везыра дође. Везыръ позове къ себи Поотена и двоицу одъ оне шесторице. Прво запыта Поотена: тко си ты? На одговоръ, да е онъ човекъ Папинъ, посланъ да извиди црквене послове у томъ предѣлу, запита га: Имашъ ли ты писмо одъ Папе? Поотенъ одговори, да има. Ел' и печатъ Папинъ на нѣму? Поотенъ одговори, да есть. — Деръ покажи! — По несреći Поотенъ неимаде писмо одъ самогъ Папе, него одъ Управителя Пропаганде, и тако буде ухваћенъ у лажи. — Па шта су ти скривили ови люди, да ій шалѣшъ у Римъ? Поотенъ одговори, да ій онъ нешалѣ, него да ій зове Пропаганда. — А зашто си ты криво писао о ньима у Римъ? запыта далѣ Везыръ, и т. д. —

(Заключ. слѣд.)

ВАЛАХІЯ.

Народня скупштина е у 17-томъ свомъ засѣданію 3-егъ Мая законъ еданъ установила, по коемъ бы се приходъ вароша умножіо. Точке истогъ закона есу слѣдуюће: 1-о одъ свакогъ бурета вина или ракіе, кои се у престолный градъ донесе, да се двапутъ толико мыта, колико досадъ плаћа, 2-о одъ свакогъ марвинчета и одъ свакій са дрвы или другимъ чимъ натоварены кола, коя у престолный градъ улазе, да се 4 паре, а коя у проче вароши улазе, да се 2 паре плати; 3-ће одъ сваке игре картій, кое толика лица несреćнимъ чине, лишаваюћи ій времена и новаца, да се по 20 кр. плаћа, и да се одъ тицаюћегъ се Надлежателства на ньи особытый знакъ меће. Овогъ закона одъ стране Княза потвржденіе садъ се очекуе. Княз е 5-огъ Априлія са народньомъ скупштиномъ предложеніе сообштіо, по коемъ се, узимаюћи у призрѣніе іоштъ године 1841-те учинѣно предложеніе, Грофу Павлу Кисселеву, кои е у врло теретнимъ обстоятелствама са особытомъ мудростію Валахіомъ управляо и сотимъ себи благодарность народа заслужіо, штатуа подигнути има. У истомъ предложенію е и место, гди ће се, и трошакъ, съ коимъ ће се штатуа подићи, назначенъ, сырѣчъ изъ державне кассе 10.000, одъ стране свештенства, Архи-Епіскопа, Епіскопа и Монастыра 5000 дуката. Ово е предложеніе одъ народнѣ скупштине съ радостію примлѣно и за потвржденіе е молѣно, кое е и учинѣно. Браила е ново полицайно установленіе добыла, и еданъ е членъ гражданскогъ Надлежателства, сбогъ изступленія и злоупотребленія свое власти, званія лишенъ, и подъ кримилалный процессъ узетъ. — Одъ путешествія Княза у Цариградъ, о коемъ е толико говорено, по свой прилици неће ништа быти, будући да Руссія такова путешествія радо негледи, а садъ се Князъ Бибеско и найтайнію желю Руссіе свакимъ начиномъ изпунити труди.

ТРГОВИНА и РАДИНОСТЬ.

Ђуръ, 25-огъ Юнія по рим. — У последнѣ се време у трговини съ раномъ примѣтителна промена догодила. Многа киша и непрестанно ладно време жетву су са 2 до 3 седмице закаснила, чега ради се овде и у Шопрону рана живлѣ продае, и цена е скочила. — Велике воде су у овомъ предѣлу сену знамениту штету причиниле. — Сбогъ ефтине пиће марва е на цени.

Ходъ (Курсъ) новаца на Бечкой Берзи 28. р. Юнія.

Державне облигаціе		са 5 на сто	110½
„	„	„ 4 „ „	—
„	„	3 „ „	77
Банк-акціе	„	„ по	1644½ ф. ср.

Цена ране у Пешти 30. Юнія по рим. Пешт. мер. грош. В. В.

	найб.	сред.	лош.
Жито	130	120	110
Наполица	90	85	80
Ражь	83	80	74
Ечамъ	66	64	60
Зобъ	55	52	—
Кукурузъ	90	85	80

Станѣ Дунава у Пешти.

29. Юнія	11′	9″	6‴.
30.	11′	5″	6‴.
1.	11′	11″	0‴.

ПОЗЫВЪ НА ПРЕДПЛАТУ СЕРБ. НАР. НОВИНА и ЛИСТА.

☞ Съ овымъ месецомъ заключуе се 1-во полгодишнѣ теченіе нашій Новина; зато свакога, ко бы листове наше имати желіо, умолявамо, да бы се или франкиратымъ писмомъ кодъ насъ, или, што е найболѣ, кодъ ц. к. найближе Поште съ досадашньомъ ценомъ отъ 3 Фор. ср. благовременно явити и предплатити изволіо.

Учредничество.

Учредникъ и Издаватель Ѳеодоръ Павловичъ. — У Пешти, М. Дороѳеє улицы, Nro 20.

У БУДИМУ, писмены Кр. Свеучилишта.